

INTER PLAUSUS PUBLICOS
OB FAUSTUM EX ALPINA MUSARUM SEDE
IN PATRIAM REDITUM
ILLUSTRISSIMI COMITIS
AC DOMINI
SIMONIS
AUGUSTI
COMITIS AC NOBILIS DOMINI
HÆREDITARII IN TERRIS
LIPPIACIS etc.

TENUE EX ABUNDANTE ANIMI AFFECTU CARMEN
GRATULATORIUM MODULABATUR

MAXIME DEVOTO OBSEQUIO SUBJECTISSIMUS

JAC. KOCH

apud Lemgovienſes ad D. Nicolai ædem V. D. M.

LEMGOVIÆ
LITTERIS MEYERIANIS. MDCCXLVII.

*Præfenti TIBI maturos largimur honores,
Juratumque Tuo pro nomine ponimus aras.*

Conf. Horat. Epist. Lib. II. 1.

Salve Lippiacæ stirpis, Matrisque serenæ
Splendida Lux, populi fidus amorque
Tui!

Invideant Alpes reditum, sunt Teutonis arces
Ac montes patrio jure priora TIBI.
Heic TIBI, dum Musis foris es nutritus ab almis,
Pindus, ubi nobis Phœbus amandus eris.
Sic, quæ vel Mavors tremuit romanus, atrocem
Augusto Vari cum tonuere necem,
Nunc juga Pieriis fient suavissima; Nostri
AUGUSTI varium si sonuere decus.
Quid Musas alibi quæras? cum fortior illas
Allicere, et fixas detinuisse queas.

Felices cives! ter felicesque regentes!

Quos apud & virtus fervet et artis amor;
Talis ubi freno moderandis imperat, ipsum

Sobria quem ratio, fas, pietasque, regit.
Id docuit prudens TE ductum Mentor Ulysses,
Id face palladia mens stimolata videt.

Magna monet Genitrix; Pellæi nominis Heros

Anteit; et Procerum celsa corona rogat;
Grex avet & vovet! quid non speretur in annos
Ex tali scito consilioque boni?

Non secus ac lætis ditantur frugibus agri,

Multus et haud segnis quando colonus adest:
Sic mala succumbunt, sic commoda plurima surgunt,

Si satagunt gnavi mente operaque sopsi!
Ne sopsies fallat species, sapientia cœli,

TE statuens, divo lumine corda beet;
Ut Juvenis Salomon, ut Vir Davides, in oris
Cernas et præstes optima quæque Tuis.

